Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund)

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

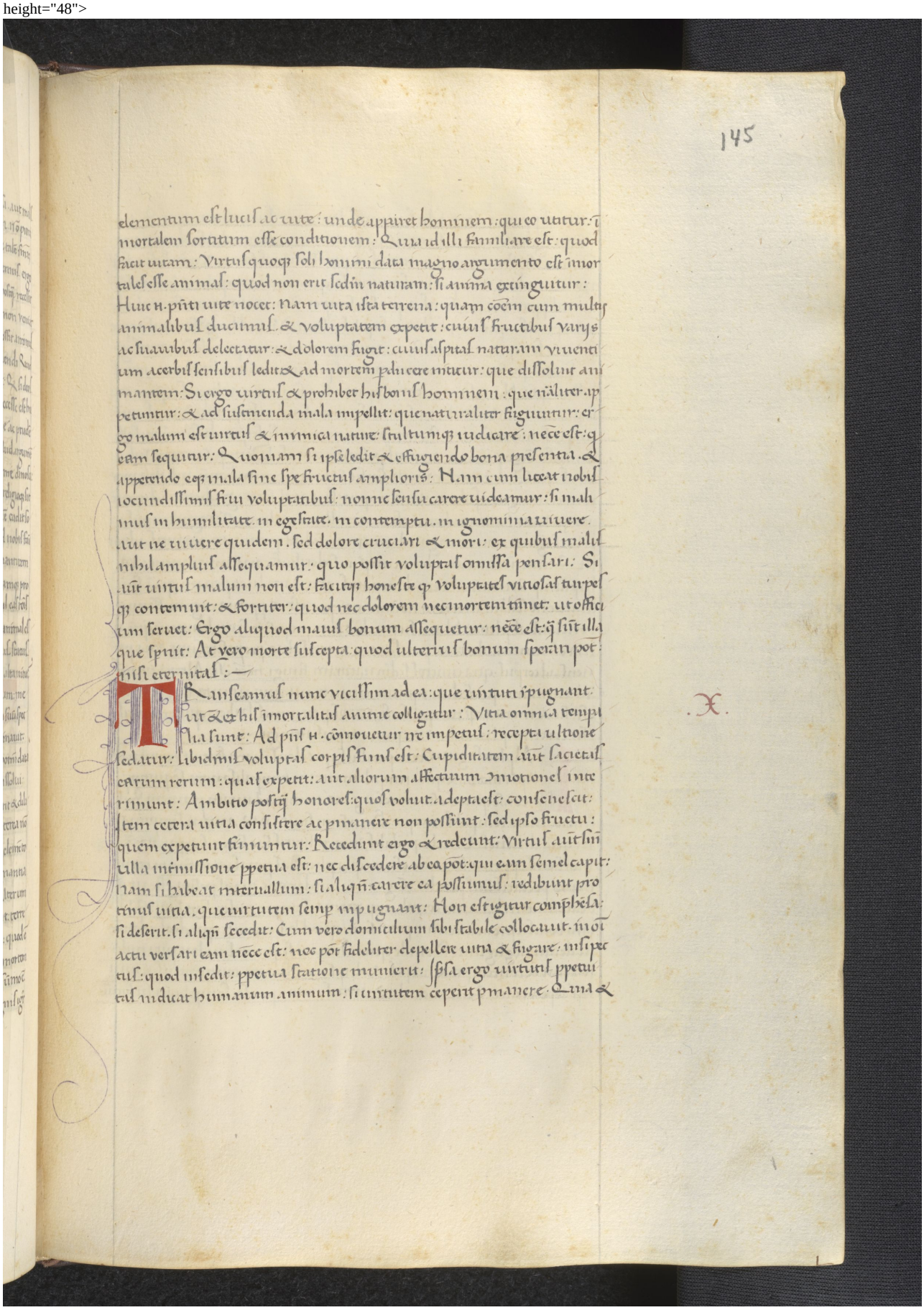

145

elementum est lucis ac uite: unde appareat hominem qui eo uiuitur: i
mortalem sortitum esse conditionem: Quia illi similiare est quod
facit uitam: Virtus quoq; soli hominis data magno argumento est imor
tales esse animas: quod non esset secùn naturam: si anima extinguitur:
Huc h. pñti uite nocet: Nam uita ista terrena: quam cœm cum multis
animalibus ducimus. & voluptatem expetit: cuius fructibus varys
ac suauibus delectatur: & dolorem fugit: cuius aspritas naturam viuenti
um acerbis sensibus ledit. & ad mortem pducere nititur: que dissolut ani
mantem: Si ergo uirtus & prohibet his bonis hominem: que nãliter ap
petuntur: & ad sustinenda mala impellit: que naturaliter fugiuntur: er
go malum est uirtus & inimica nature: stultumq; iudicare: necc est: q
eam sequitur: Quoniam si ipse ledit & effugiendo bona presentia. &
appetendo eoq; mala sine spe fructus amplioris: Nam cum liceat nobis
iocundissimis fruy voluptatibus: nome sensu carere uideamur: si mal
mus in humilitate. in egestate. in contemptu. in ignominia uiuere.
aut ne uiuere quidem. sed dolore cruciari & mori: ex quibus malis
nihil amplius assequamur: quo possit voluptas omissa pensari: Si
uirtus malum non est: facitq; honeste q; voluptates uitiosas turpes
q; contemnit: & fortiter: quod nec dolorem nec mortem timet: ut offici
um seruet: Ergo aliquod maius bonum assequetur: necc est: q; sit illa
que spnit: At vero morte suscepta: quod ulterius bonum sperari pot:
nisi eternitas: —

Transeamus nunc vicissim ad ea: que uirtuti pugnant:
Quia ex his immortalitas anime colligatur: Vitia omnia tempo
ralia sunt: Ad pñs h. cõmouetur ne impetus: recepta ultione
sedatur: Libidinis voluptas corpis finis est: Cupiditatem aut facietas
earum rerum: quas expetit: aut aliorum affectuum emotionem inte
rimunt: Ambitio potiũ honores: quos voluit. adepta est: consenescit:
Item cetera uitia consistere ac pmanere non possunt: sed ipso fructu:
quem expetunt finiuntur: Recedunt ergo & redeunt: Virtus autem
ulla remissione ppetua est: nec discedere ab ea pot: qui eam semel capit:
Nam si habeat interuallum: si aliqñ: carere ea possimus: redibunt pro
tinus uitia. que uirtutem semp impugnant: Non extinguitur complexa:
si deserit. si aliqñ recedit: Cum vero domicilium sibi stabile collocauit. in ei
actu versari eam necc est: nec pot fideliter depellere uitia & figere: nisi pec
tus: quod insedit: ppetua statione munierit: Ipsa ergo uirtutis ppetui
tas inducat humanum animum: si uirtutem cepent pmanere. Quia &

.X.